

טורי בלבן יעקב
172208

בן צרנה וישראל
נולד בשנת 1926

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- 10.7.1948

בדרך למוקיבלה.

יעקב בלבן,

בן טשרנה-דבורה וישראל, נולד ביום כ"א בטבת תרפ"ז (26.12.1926) בעיר באהוש, רומניה. הוא קיבל השכלה עממית ועבד בתפרות. עוד בהיותו ילד נתגלתה בו חיבה מיוחדת למלאכה ורצון לעבוד. היה פעיל בתנועה חלוצית ציונית-כללית. אהב את הספורט והיה שחקן כדורגל מעולה. בימי מלחמת-העולם השנייה, בשנת 1943, נשלח למחנות עבודת-כפייה וגם שם היה פעיל בתנועה הציונית. עם תום המלחמה הצליח לעבור את הגבול, בשאפו להגיע לארץ. ב-29 ביולי 1946 העפיל באונייה "הגנה", הועבר למחנה-העצורים בעתלית ושוחרר משם כעבור ארבעה חודשים. עד חודש ינואר 1948 ישב בכפר סבא עם חבריו ועימם עבד כפועל ובאותה תקופה עבר את האימונים במסגרת ה"הגנה".

עם תחילת מלחמת-העצמאות התגייס יחד עם חבריו לחטיבת "גולני" וב-1 בפברואר נשלח לאימונים בקבוצת זרעים. עם חידוש הקרבות בתום ההפוגה הראשונה תקפו העיראקים בעוצמה את קו כוחותינו בגזרת ג'נין. יעקב השתתף בקרבות באזור מוקיבלה ונפל בקרב ביום ג' בתמוז תש"ח (10.7.1948). הוא נקבר בקיבוץ מסילות.

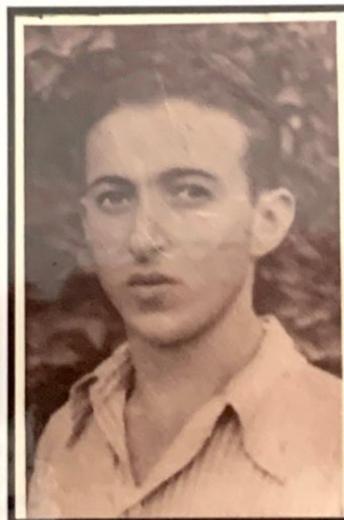
ביום י"ד באלול תשי"ב (4.9.1952) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות העבאי בהר-הרצל בירושלים.

הדרך עלייתו ארצה

מלחמת העולם השנייה היא המלחמה הגדולה ביותר שידעה האנושות. כ-60 מיליון איש, מתוכם כ-40 מיליון אזרחים, נהרגו במלחמה בזירה האירופית החלה המלחמה ב-1 בספטמבר 1939, עם פלישת גרמניה הנאצית לפולין, והסתיימה ב-8 במאי 1945 עם חתימת גרמניה הנאצית על חוזה הכניעה הסופי. בזירה האסייתית החלו אירועי המלחמה עם תחילת מלחמת סין-יפן השנייה ב-7 ביולי 1937, והסתיימו ב-15 באוגוסט 1945 עם כניעת יפן לארצות הברית, וב-9 בספטמבר עם כניעתה הפורמלית של יפן לסין.

מקום מגוריו

יעקב בלבן ז"ל

מחנה המעפילים בהטליית

אוניית המעפילים בו הגיע ארצה

עיר מגוריו

כפר סבא היא עיר במחוז מרכז בישראל. היא הוכרזה כעיר בשנת 1962. שטחה כ- 14 קמ"ר, ובשנת 2011 התגוררו בה כ-93,273 תושבים על 30,543 בתי אב. [1]. כפר סבא היא מרכז מנהל, מסחר, חינוך ושירותי רפואה של אזור דרום השרון, ויש בה מרכז תעשייה גדול. העיר חברה בארגון פורום ה-15.

רחוב הראשי בכפר סבא

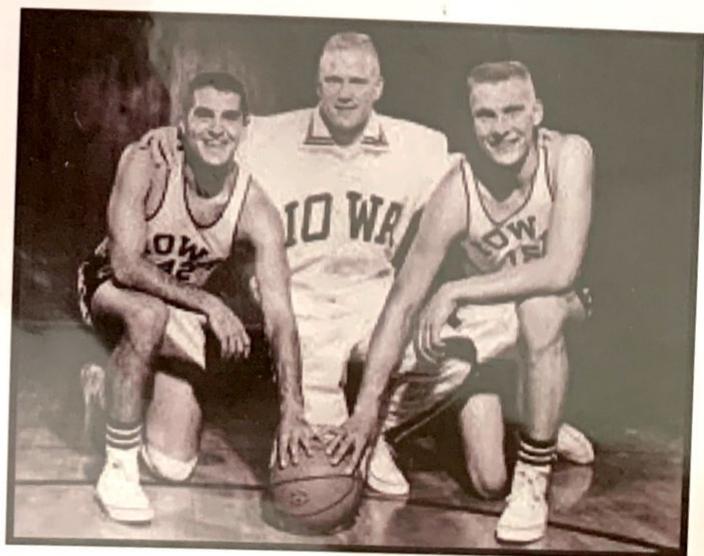
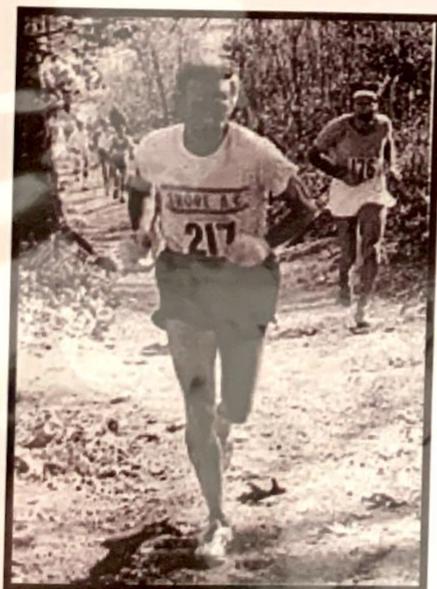
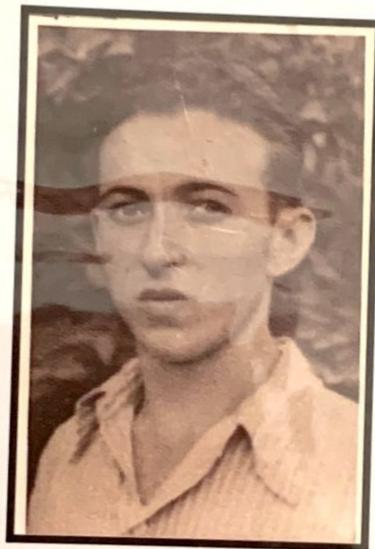
בית כנסת

מקום קבורתו

תחביבו של יעקב בלבן ז"ל

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנים. הוא מאפיין את "דוד תש"ח" בארץ-ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אופקים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה ותותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד-האדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למשימה, שורשיות ושקט..."

הקרב על ג'נין בו השתתף בלבן יעקב

יחידות גדוד "גדעון", שתחזיקו במערך ג'נין והגלבע במשך ימי התסוגה. תחלפו ע"י פלוגה מגדוד "דרור" שתפסה את משלטיהם ובאה במקומם. בהתאם להערכות המנתות החדשה לקראת התחדשות הקרבות נקבע גדוד "גדעון" כרזרבה חזיתית, והפקע מסמכותה של תחטיבת; וגדוד "דרור" אחראי היה לגזרה הדרומית של מרחב התחיבה. אנשי "דרור" עדיין לא הספיקו להסתגל למשלטיהם החדשים ולתהות על בעיותיהם התנאים ובטרם תפתיים ההפוגה פתחו יחידות מקומיות בהתקפה.

הדבר התחיל בפקועת הכפר החזק ע"י מחלקה אחת, שהגיעה אליו בלילה אור ל-9.7.48. עם בוקר, כשיצאה יחידה לתפוס את העמדה שמדרום-מערב לכפר, נתקלה בקבוצת ערבים בקרבתה; הללו פתחו באש, אנשינו השיבו לעומתם ונסוגו בחזרה אל פנים הכפר. לאחר פקודת חזרו לתפוס את העמדה, ונתברר, כי הערבים לא היו בה. שעתים ומשעו לאחר מכן התלקטו קבוצות גדולות של ערבים מקומיים בהנהגתם של חיילים עיראקים, הקיפו את הכפר מלושה עברים — מערב, דרום ומזרח. — המטירו עליו את אשם וחסמו את כל מבואותיו. המחלקה, שהיו בה כ-20 איש, התזקה מעמד בפני ההתקפות הנשנות של הצרים על הכפר, אף על פי שכבר היו לה כמה נפגעים. מפקד הפלוגה, שהגיע אותה שעה לכפר במשורין, קיבל לידו את הפיקוד. המחלקה בחלקה לחוליות בנות 2—4 איש, כשכל אחת מהן מגיחה ופורצת במפתיע מעבר אחר של הכפר ומכה בריכוזים הקלושים של האויב הצר, תוך קרב בין בתים הטלת רימונים בקבוצות שנתקלו בהם. לכשנתקלו ביחידות מוגברות, — נסוגו לעבר אחר. בדרך הזה גרמו לאויב אכידות מרובות. לחימה זו בין הבתים, שנמשכה כ-5 שעות, התישה את כוחות האנשים, התחמושת החלה לאזול, והכיתור מסביב נתחדק, לא היו כל סיכויים לקבל תגבורת והחלם לסגת. הפצויעיז ומרגמת 3" הוכנסו למשורין שבא עם המ"פ, והנהג סרץ בלא כל אבטחה את הסבעת והצלית להגיע למוקייבלה בשלום, כשכל גלגלי משורינו מנוקבים. לאחר צאת המשורין נותרה המחלקה ובמכת-אש מכל כלי נשקה פרצה צמורה אל בין משוכות האבנים והצברים וניתקה את מגעה עם האויב. הגדרות שימשו מחסה טוב ובטוח. היחידה הצליחה לגלות מעבר לרכס הגלבע ולדרת לפרדסי תל-יוסף

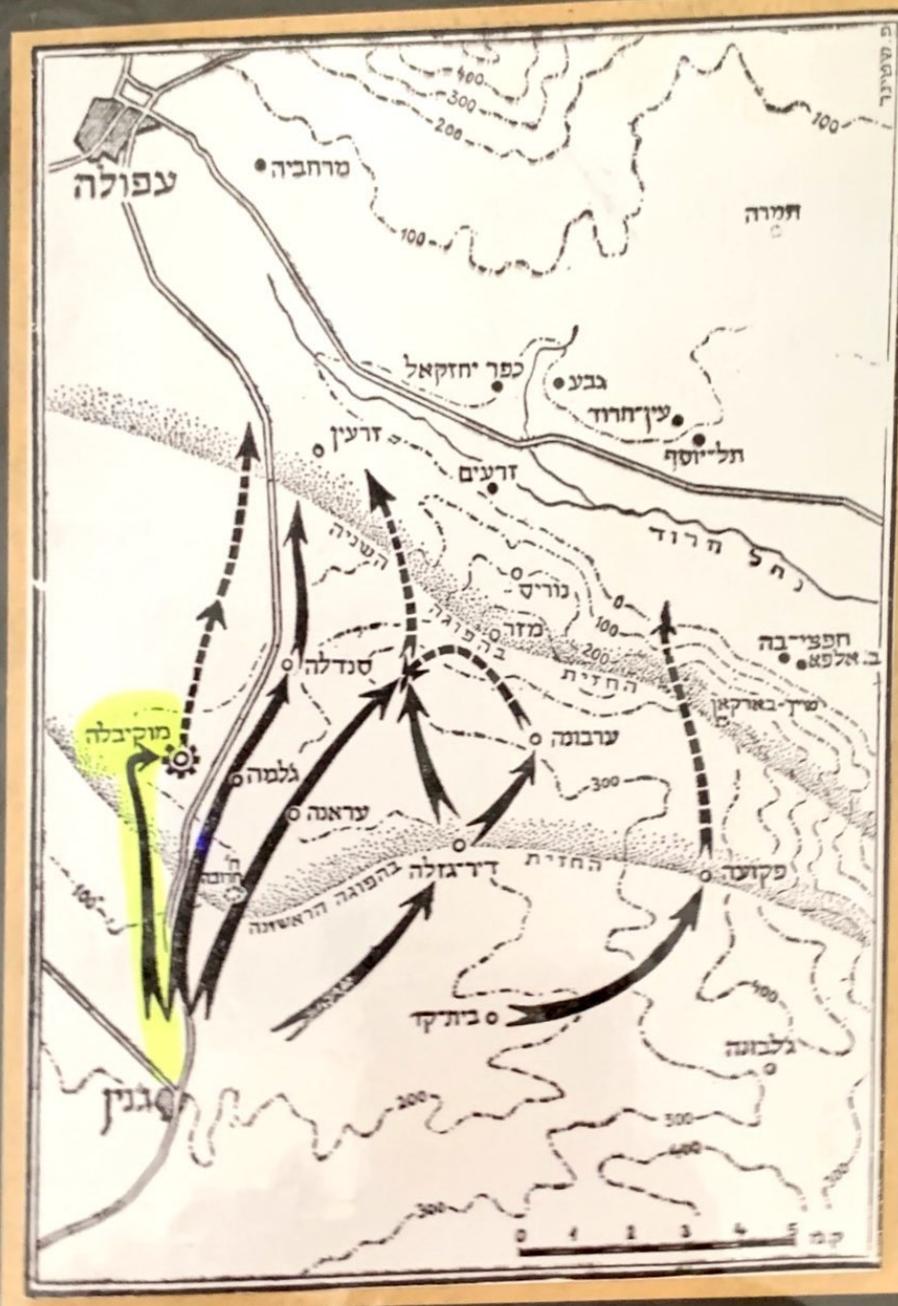
אבידות המחלקה חיו 4 תרומים וכמה מצועים. היחידה הגיעה לבסיס הגדוד במרחביה ומפקד הפלוגה חזר מיד למוקייבלה.

המערך שתוחזק בכוחות דלילים ונמתח מהגלבע עד לג'ון. לא יכול היה להפריש מתוכו אגרוף, ואפילו קטן ביותר. למפת"נגד לקראת ההתקפה הכללית הממשמשת ובאה. שקרבי"סקועה שימש לה כפתיחה. גדוד "גדעון" קיבל, בהתערבות מטה"חחטיבה. היתר ממטה"החזית ולהפריש כוחות למלימת ההתקפה. ששערונה. כי תבוא בשני צירים: האחד לעבר ערבונה ומזאר, והשני על מוקייבלה. בו בלילה נעה פלוגתו של יוסף שטדלר לערבונה לתתויק בכפר ובמשלטים המקיפים אותו, כדי לחסום את הדרך למזאר, אשר שימשה נקודת המפגש הראשית לכל הגנת מערך"תגלבע. פלוגתו של ברוך נצטווה לצאת עם בוקר לכיוון מוקייבלה.

בתחילת בוקרו של ה-9.7.48, היום הראשון לגמר ההפוגה, התחילו העיראקים להרעיש את משלטי חרבת-חרובה שבדרך לג'ון, וכן את מוקייבלה ועראנה. זמן קצר לאחר מכן, החל חיל-הרגלים של האויב, שהורכב ממקומיים, כשמפקדיהם וצוות הגשק האיטומטי והמסייע היו עיראקיים, ובחיפוי משוריינים שפעלו באנפיהם — להתקדם לעבר משלטי עראנה וכפר מוקייבלה.

פלוגת-ברשי חנתה בזרעין וציפתה להוראות. יצאתי לבדוק את המצב במשלטים הקדומים. כשהגעתי לסנדלה, שבה היו מוצבות מרגמותינו הכבדות, הרעישו רגמינו את מוקייבלה הכפר. שכבר נתפס ע"י הערבים; כשהחלו פגזינו להתפוצץ בין הבתים, מיהרו הללו לברוח מערבה. חשתי לערבונה. אותה שעה נכנסו הערבים, תוך יריות ויללות, לדיר"גולה, הרחוקה $2-1\frac{1}{2}$ ק"מ דרומית-מערבית לערבונה. מצאתי את יוסף ואנשיו עוקבים אחר תנועות הערבים. הוריתי לאבטח את אנפיו וחזרתי לסנדלה לקבוע עם הרגמים חיפוי אש-מגן לפלוגת יוסף. את המפקד מצאתי במוקייבלה במטה פלוגת "דרור". מחנה"מוקייבלה הורעש הרעשה קשה, ולמטה הגיעה תשדורת מן היחידה, המחזיקה בעראנה ובמשלטים, המבקשת תגבורת מידית, לבל תאלץ לסגת בלחץ הכבד והולך. דרשתי מן המ"פ לפקד על היחידה לתחזיק מעמד, כדי שפלוגת ברשי תספיק להגיע ולכבוש בחזרה את ג'למה ומוקייבלה הכפר, ובכך תחלץ את היחידה המתגוננת בעראנה. היה זה דבר שבהכרח כדי ליצב את הקו החזש. כשניסינו לשוב ולהתקשר עם היחידה כדי למסור את ההוראות, — לא הצלחנו בדבר: היחידה כבר נסוגה. הוריתי למ"פ לרכו את אנשיו למחנה מוקייבלה, להתבצר בו ובבית-הספר שמצפון לו. חזרתי לסנדלה. נשלח רץ להועיק מיד את פלוגת ברשי לסנדלה. זכאן החלו המאורעות להתפתח במהירות רבה.

האיזור בו נפל יעקב ז"ל

I

ועקב בלבן ז"ל

נולד בשנת 1926 כולמנה במשפחה
ציונית בת 7 נפשות, היה דוד מקצו
בתחיל יצור נעליים אספולטאו.

ב1946 עברה לארץ עם אחיו הדבאר
וסף במסגרת תנועת נוער ציונית,
במה עם שאר נוסדו האלמנה האדוק
ע"ו הקבוצה למחנה המעצר העטמות
משלוחה עבר עם אחיו וסוף לכפר-סיבאן
ולק עם אחיו והתפרנס ממקצו.

ב-1948 התגייס למטות צה"ל והשתתף
בקבלת באזור עמק-יזרעאל הביטחון.
בתקופה זו הספיק לראות רק פעם
אחיו את הוריו אשר היוו אורז
כעלום המשפחה.

במהלך הקבלה עם הצבא העורקי
בזמן מקובלם הופעל ועקב אבא
חברים נהנה במקום ב10.7.48.
במקום נחמו החיות שלום על
שנים אחיו של ועקב אחיו המשפחה

II

שורת האצוה ראש פינה - צפת,
 והמטות שהיוה דו השתתף בקבלת
 הכיבוד צפת עסק עם מקל אוסל
 קיבלו צעצוע וסדר מצד ולמחר כיה
 שנים את מסיובים.
 ועקב נקדר קיבול מוסלת בעלם
 מקרה שהיה, אחז מחמתו שנהר
 אותו בהפגזה היה חדר קיבול מוסלת
 והחבצו של ועקב מצאן מכתב מחון
 השולו ביה שהיה חדר הקשר
 בקיבול מוסלת ולכן לשלוחו הצבא
 חסדו שועק משתיק עקיבול מוסלת.
 עמחר כיה שנים בעלם שהחון ערו
 במרכז הארץ משרד הדוטחין העויל
 עקדכו דות הקבלה הצבאו דהי חרבל.
 והלה פמה מקרום עזיבולן עם
 חויהם ומתם לעקד אוסל
 היה צברם דכוק.

15.8.85

מדינת ישראל

הננו מודיעים בצער עמוק כי

יעקב בלבז ז"ל

נפל בשעת סכנת תפקידו ביום
ג' תמוז תש"ח (10.7.48) בדרך למחלקת

ממשלת ישראל צנא-הגנה לישראל

והאומה העברית ישאו דכבוד את זכרו

יעקב אשר נפל בהגדת המולדת
ובמערכה על חרוזה ועצמאותה.

ראש הממשלה

וזאת התעודה

יעקב בלבן
בן ישראל וצרנה

הונצח
בספר התורה לזכרו
הנפלים במלחמת
הקוממיות בכתוב

ויצאצא הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים

האש"י א.ד. ה.

13
מנהל המוסדות להנצחת תחיל

ה.ת. ש.ל.
יו"ר הסוכה הציבורית להנצחת תחיל

יום הזכרון ה'תש"ד

היזק על חללים

מספר אישי מסמחה רשמי כלבן יעקב

דרגה טירא חמקור

פרטים מלאים על הגמילה (לציין את כמעולה או כמסיבה אחרות)
נהרג בקרב על בניין

תאריך הנפילה 10.7.48 תאריך ומקום הקבורה 148 יעקב מסילוח

תאריך 15.8.48 חתימת פניה יחידה

מספר גדר 28 חמלכת גר

יעקב בלבן ז"ל

משהו מן המלחמה

רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.
משהו!!!
שתדעי שהייתי גם פחדן גם גיבור
גיבור - פחדן.
רציתי להביא לך משהו -
משהו מן המלחמה.

חשבתי להביא לך תחמושת קלה,
אך ירינו את כל התחמושת,
חשבתי להביא לך פגיון זהב,
אך הפגיונות הפכו לאדומים.
חשבתי להביא לך את ליבי למשמרת
אבל גם אותנו לקחו חברי שנפלו במלחמה.

רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.
לכן כתבתי את השורות הללו,
השורות הבוכות וצוחקות,
שורות מן המלחמה.
כן, אלה השורות המעטות שנשארו לי
מאותם ימים גדולים ואפורים.
רציתי להביא לך משהו-
משהו מן המלחמה.